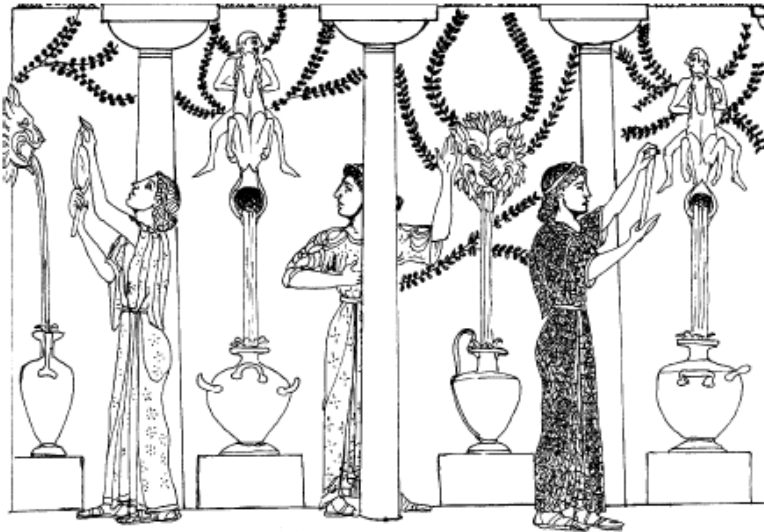
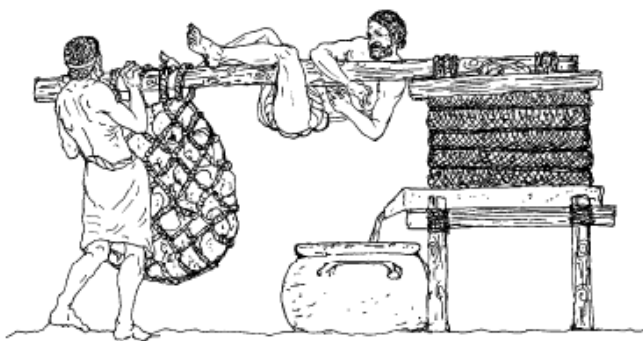

ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΡΗΝΗ (α)

Διὰ τοῦ χειμῶνος ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ
Δικαιόπολις ἐν τοῖς ἀγροῖς πονοῦσιν· ὁ
μὲν γὰρ Φίλιππος τὰ πρόβατα θεραπεύει·
τὰ γὰρ πρόβατα ἐν τῷ αὐλίῳ ἐστίν.
5 Καθ' ἡμέραν οὖν ὁ Φίλιππος ἀμέλγει αὐτὰ
καὶ χόρτον παρέχει. Ὁ δὲ Δικαιόπολις τὰς
ἐλαίᾱς πιέζει καὶ ἔλαιον ποιεῖ.

διὰ τοῦ χειμῶνος
durante el invierno

θεραπεύω *cuidar, guardar*
καθ' ἡμέραν *cada día,*
todos los días

ἀμέλγω *ordeñar*
πιέζω *apretar, prensar*
ἔλαιον *aceite*
ποιέω *hacer, realizar,*
(obtener)

Αἱ κόραι πληροῦσι τὰς
ὕδριᾱς πρὸς τῇ κρήνῃ.

πρὸς (+ *dat.*)

A	B
---	---

τὸ A πρὸς τῷ B ἐστίν

τὸ πρόβατον

τὸ αὐλίον

αὐτά : τὰ πρόβατα

ὁ χόρτος : ὁ τῶν προβάτων σῖτος

αἱ ἐλαῖαι

ὁ Δικαιόπολις καὶ ὁ δοῦλος
τὰς ἐλαίᾱς πιέζουσιν

ἡ γυνὴ λέγει
«Ἐπαιρε
σεαυτόν,
ὦ ἄνερ»

ἀνατέλλει ↔ καταδύνει

ἡ κρήνη

χαλεπός, χαλεπή
ὁ ἄνὴρ χαλεπός ἐστιν
ἡ γυνὴ χαλεπή ἐστιν

Τέλος δὲ ὁ Δικαιοπόλις μάλα κάμνει
καὶ οὐκ ἐθέλει πονεῖν. Ἡ οὖν γυνὴ τὸν
ἄνδρα καλεῖ καί, «ἔπαιρε σεαυτόν, ὦ 10
ἄνερ,» φησὶν· «ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλει, ὁ
δὲ δοῦλος ἤδη ἄγει τοὺς βοῦς πρὸς τὸν
ἀγρόν, ἐγὼ δὲ καὶ ἡ θυγάτηρ ἐν νῶ ἔχομεν
βαδίζειν πρὸς τὴν κρήνην. Ἐπαιρε
σεαυτόν· καιρὸς γάρ ἐστι βαδίζειν πρὸς 15
τὸν ἀγρόν.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις μάλα
κάμνει καὶ οὐκ ἐθέλει ἐπαίρειν ἑαυτόν·
λέγει οὖν· «Μὴ χαλεπὴ ἴσθι, ὦ γύναι·
μάλα γὰρ κάμνω καὶ ἐθέλω καθεύδειν.»
Ἡ δὲ γυνὴ, «ἀλλ'οὐ δυνατόν ἐστιν,» 20
φησὶν, «ἔτι καθεύδειν· καιρὸς γάρ ἐστι
πονεῖν. Ἐπαιρε σεαυτόν, ὦ ἄργε.»

ἐθέλω *querer, desear*
estar dispuesto a
σεαυτόν *a tí mismo*
ἔχω *tener*

ἐν νῶ ἔχω (+ infinitivo)
tener la intención de
ὁ καιρὸς *momento oportuno,*
tiempo

Ὁ μὲν οὖν Δικαιοπόλις μόλις ἐπαίρει
 ἑαυτὸν καὶ βαδίζει πρὸς τὸν ἀγρόν, ἡ δὲ
 25 Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα πρὸς τὴν κρήνην
 βαδίζουσιν (ἡ Μέλιττα θυγάτηρ ἐστίν,
 κόρη μάλα καλή). Ἡ τε οὖν μήτηρ καὶ ἡ
 θυγάτηρ βραδέως βαδίζουσιν· τὰς γὰρ
 ὑδρίᾱς φέρουσιν· μεγάλαι δ'εἰσὶν αἱ
 30 ὑδρίαι, ὥστε οὐ δυνατόν ἐστι σπεύδειν.

Ἡ οὖν Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα πρὸς
 τὴν κρήνην σπεύδουσι καὶ διαπερῶσι τὴν
 κώμην. Ἡ δὲ κώμη οὐ μεγάλη ἐστίν. Ἡ δὲ
 Μυρρίνη τε καὶ ἡ Μέλιττα τὴν ὁδὸν

ἡ μήτηρ *la madre*

ὥστε *de modo que, de manera que*

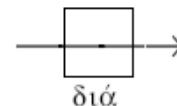
ἡ κόρη = ἡ παῖς

μεγάλαι < μέγας (*fem. plur.*)

ἡ ὑδρία

ἡ κώμη

δια-περῶσι = δια-βαίνουσι,
 δια-τρέχουσι

ὁ ἀγρὸς μέγας ἐστίν
 ἡ κώμη μεγάλη ἐστίν

ἡ ὁδός

<i>Singular</i>		<i>Plural</i>
N. ἡ κώμ-η	N. αἱ οἰκί-αι	
(V. ᾧ κώμ-η)	(V. ᾧ οἰκί-αι)	
A. τὴν κώμ-ην	A. τὰς οἰκί-ας	
G. τῆς κώμ-ης	G. τῶν οἰκί-ων	
D. τῇ κώμ-ῃ	D. ταῖς οἰκί-αις	

τὸ παιδίον

ἀπό (+ gen.)

ἡ οἰκία = ὁ οἶκος

ὁ γεωργός = ὁ ἀγρογράφος

ἄγροικος (< ἄγρος + οἰκέω) :

ὁ ἄγροικος ἐν τοῖς ἄγροῖς οἰκίαν ἔχει

οἶκαδε : πρὸς τὸν οἶκον

γυναῖκες

μετ' = μετὰ

τὸ παιδίον μετ' ἄλλων ἡλικίων
ἐν τῇ ὁδῷ παίζει

οὐκ ἀγνοοῦσιν. Πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι ἐν 35
ταῖς ὁδοῖς εἰσιν· οἱ γὰρ γεωργοὶ ἀπὸ τῆς
κώμης πρὸς τοὺς ἀγροὺς σπεύδουσι μετὰ
τῶν δούλων. Ἐν δὲ τῇ κώμῃ μόνον τὰ
παιδία καὶ αἱ γυναῖκες μένουσιν. Αἱ δὲ
οἰκίαι αἱ ἐν τῇ κώμῃ οὐ μεγάλαι εἰσίν, 40
ἀγροίκοις δὲ ἱκαναί. Διὰ τοῦτο οἱ
γεωργοὶ τὰς οἰκίᾱς φιλοῦσιν, καὶ μάλα
χαίρουσιν ἐπεὶ μετὰ τὰ ἔργα ἐκ τῶν
ἀγρῶν οἶκαδε ἐπανέρχονται.

Νῦν δὲ οἱ τε γεωργοὶ καὶ τὰ παιδία ἐκ 45
τῶν οἰκιῶν ἐκβαίνουσιν· οἱ μὲν γὰρ εἰς
τοὺς ἀγροὺς σπεύδουσιν, οἱ δὲ μετ' ἄλλων
ἡλικίων παίζουν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἐν δὲ ταῖς

μετά (+ gen.) con, junto con
(+ acus.) después de

μόνον solo, solamente

διὰ τοῦτο por esto,
por lo tanto

ἀγνοέω ignorar, desconocer

ἔχω tener, mantener

τὸ ἔργον el trabajo

ἐπανέρχονται regresan

μετ' ἄλλων ἡλικίων

con otros de la misma edad

ἀπό (+ gen.) de, desde

οἱ... οἱ... unos... otros...

οἰκίαις αἱ γυναῖκες μένουσι καὶ τὰ
 50 κατ'οἶκον ἔργα ποιοῦσιν. Ἄλλαι δὲ
 γυναῖκες μετὰ τῶν δουλῶν πρὸς τὴν κρήνην
 σπεύδουσιν, ὥσπερ ἡ Μυρρίνη καὶ ἡ
 Μέλιττα.

Ἡ μὲν οὖν Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα τὴν
 55 ἀγορὰν διαβαίνουσιν.

Ἡ δὲ ἀγορὰ οὐκ ἔστι μεγάλη ὥσπερ
 αἱ ἀγοραί αἱ τῶν ἄστεων, ἀλλ'ὅμως καλή
 ἐστίν, καὶ αἰεὶ μεστή ἀνθρώπων. Οἱ δὲ
 ἄνθρωποι καθ'ἡμέραν πολὺν χρόνον ἐν τῇ
 60 καλῇ ἀγορᾷ διαλέγονται ἀλλήλοις. Τέλος
 δὲ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀποχωροῦσιν, καὶ πρὸς
 τὰς οἰκίᾱς βαίνουσιν.

ἄλλος (m.), **ἄλλη** (f.),
ἄλλο (n.), *otro, otra*
ὥσπερ *como,*
precisamente como
διαβαίνω *atravesar,*
pasar por

ὅμως *sin embargo,*
no obstante
μεστή *llena*

καθ' ἡμέραν *cada día*

διαλέγονται ἀλλήλοις
hablan unos con otros

κατ'οἶκον = ἐν τῇ οἰκίᾳ

ὁ δούλος, τῶν δούλων
 ἡ δούλη, τῶν δουλῶν

τὸ ἄστυ (τοῦ ἄστεως,
 τῶν ἄστεων)

Singular

Nom.	ἡ	ἀγορ-ᾶ
(Voc.)	ὦ	ἀγορ-ᾶ)
Ac.	τὴν	ἀγορ-ᾶν
Gen.	τῆς	ἀγορ-ᾶς
Dat.	τῇ	ἀγορ-ᾷ

ὁ οἶκος μεστός ἐστιν
 ἡ ἀγορὰ μεστή ἐστιν

καθ' = κατὰ

ἀπο-χωρέω = ἀπο-βαίνω

αἱ γυναῖκες
τὰς ὑδρίας
πληροῦσιν

ἐξ (delante de vocal) = ἐκ

ταχέως ↔ βραδέως

ὁ ἄγγελος

οἱ Ἀθηναῖοι ἐορτὴν ποιοῦσιν

Singular

Nom. ὁ δεσπότης

Voc. ὦ δέσποτα

Ac. τὸν δεσπότην

Gen. τοῦ δεσπότη

Dat. τῷ δεσπότη

Ἐπεὶ δὲ ἡ Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα τῇ
κρήνῃ προσχωροῦσιν, ἰδοὺ, ἄλλαι
γυναῖκες ἤδη πάρεισι καὶ τὰς ὑδρίας 65
πληροῦσιν. Ἡ οὖν Μυρρίνη τὰς γυναῖκας
καλεῖ καί, «χαίρετε, ὦ φίλοι,» φησίν·
«ἄρα ἤδη πληροῦτε τὰς ὑδρίας;» Αἱ δὲ
λέγουσιν· «Χαῖρε καὶ σύ· ναί, ἤδη
πληροῦμεν τὰς ὑδρίας· ἐξ ἑωθινοῦ γὰρ 70
πάρεσμεν. Ἀλλ' ἐλθέ δεῦρο ταχέως καὶ
ἄκουε· ἄγγελος γὰρ ἦκει ἀπὸ τοῦ ἄστεως·
λέγει δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐορτὴν ποιοῦσιν.
Ἡμεῖς οὖν ἐν νῷ ἔχομεν βαδίζειν πρὸς τὸ
ἄστυ· τοὺς γὰρ χοροὺς ἐθέλομεν θεωρεῖν 75
καὶ τοὺς ἀγῶνας. Ἄρα ἐθέλεις καὶ σὺ
τὴν ἐορτὴν θεωρεῖν;»

χαῖρε (sg.), χαίρετε (pl.)

¡hola!

φίλος, φίλη, φίλον querido

ὁ φίλος, ἡ φίλη

(sust.) amigo, amiga

ἐξ ἑωθινοῦ desde la

mañana temprano

ἀκούω oír, escuchar

ναί sí

ἦκω llegar (perfecto)

ἡμεῖς nosotros, -as

ὁ χορός baile, danza

θεωρέω observar, contemplar

τοὺς ἀγῶνας

las competiciones

ἡ ἐορτὴ festival

ὅτι que

Ἡ Μέλιττα, «οὐκ αἰτίᾳ
ἐγώ,» φησὶν· «μεγάλη γάρ
ἐστὶν ἡ ὑδρίᾱ.»

ΠΡΟΣ ΤΗΙ ΚΡΗΝΗΙ (β)

ἐορτὴν ἄγουσιν = ἐορτὴν ποιοῦσιν

μάλιστα < μάλα (*superlativo*)
αὐτήν : τὴν ἐορτὴν

σπανίως ↔ πολλάκις
ιέναι = βαίνειν

Ἡ δὲ Μυρρίνη· «Τί λέγετε, ὦ φίλοι;
ἄρα ἀληθῶς ἐορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι; 180
Ἐγὼ μὲν μάλιστα ἐθέλω αὐτὴν θεωρεῖν·
σὺ δέ, ὦ Μέλιττα, ἄρα καὶ σὺ ἐθέλεις
θεωρεῖν; Ἀλλ'οὐ δυνατόν ἐστιν· χαλεπὸς
γάρ ἐστιν ὁ ἀνὴρ· αἰεὶ γὰρ πονεῖ καὶ
σπανίως ἐθέλει ιέναι πρὸς τὸ ἄστυ.» 185

ῥάδιος, ῥαδίᾱ, ῥαδίον ↔ χαλεπός

Ἡ δὲ Μέλιττα· «Ἀλλ'οὐ μάλα χαλεπὸς
ἐστὶν ὁ πατήρ· ῥαδίον γάρ ἐστι πείθειν
αὐτόν.» Ἡ δὲ Μυρρίνη· «Μὴ οὕτω φλυᾶρει
ἀλλὰ τὴν ὑδρίαν ταχέως πλήρου· καιρὸς
γάρ ἐστιν οἴκαδε ἐπανιέναι.» 190

ἀληθῶς *realmente,*
verdaderamente
πείθω *convencer, persuadir*
τί; *¿qué?*

πλήρου! *¡llena!*
ἐπανιέναι *regresar*

Ἡ τε οὖν μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ τὰς
 ὑδρίᾱς ταχέως πληροῦσι καὶ οἴκαδε
 βαδίζουσιν. Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ πταίει ἡ Μέλιττα
 καὶ καταβάλλει τὴν ὑδρίαν πρὸς τὴν
 195 γῆν καὶ θραύει αὐτήν. Στενάζει οὖν καί,
 «οἶμοι,» φησίν, «οὐκ αἰτίᾱ εἰμὶ ἐγώ·
 μεγάλη γάρ ἐστιν ἡ ὑδρίᾱ καὶ οὐ δυνατόν
 ἐστι φέρειν αὐτήν.» Ἡ δὲ μήτηρ· «Τί
 λέγεις, ὦ θύγατερ; Μὴ φλυᾶρει ἀλλὰ
 200 οἴκαδε σπεῦδε καὶ ἄλλην ὑδρίαν φέρε.»

Ἡ μὲν οὖν Μέλιττα οἴκαδε σπεύδει, ἡ
 δὲ Μυρρίνη βραδέως βαδίζει· μεγάλη γάρ
 ἐστιν ἡ ὑδρίᾱ καὶ οὐ βούλεται κατα-
 βάλλειν αὐτήν.

οἶμοι *¡ay de mí!*

ἡ γῆ *tierra, suelo*

βούλεται *quiere*

ἡ Μέλιττα θραύει τὴν ὑδρίαν

ὁ δοῦλος αἰτιός ἐστιν
 ἡ κόρη αἰτίᾱ ἐστίν

αὐτήν : τὴν ὑδρίαν